

[Landbrugsministeren.]

af det omfang, loven foreskriver. For det mellemstore landbrug, det egentlige bondebrug, der leverer den allervæsentligste del af tvangsudskrivningen, er dette lovforslags bestemmelser en stor økonomisk byrde, der kan føre til store driftsmæssige indgreb. Under hensyn hertil ønsker jeg at udtale en ubetinget påskønnelse af, at alle landbrugsorganisationers ledende mænd uden undtagelse gav tilslutning til principerne i dette forslag.

Det øvrige samfund burde påskønne den uselviske indstilling, som et sådant standpunkt er udtryk for.

I det høstår, vi er i, har det vist sig, at størsteparten af den danske rug er blevet fodret op, og at rugen udefra nu kun kan fås mod dollarbetaling og kun til enorme priser. Det er lykkedes møllerne at få tilsgagn om at låne noget rug i Sverige, men det kan man jo ikke påregne at kunne gentage næste år. Endvidere er rugarealerne her i landet gået så kraftigt tilbage, at en normal avl på de tilsåede arealer ikke engang kan dække vort rugforbrug.

Heller ikke den danske hvedeavl kan antages at kunne dække forbruget, og da hvede stort set kun kan købes i dollars og derhos normalt koster mere end foderkorn, tilsiger valutamæssige grunde også for denne kornarts vedkommende at forbeholde den danske hvede for brødforsyningen, således at hvedeimporten kan begrænses mest muligt.

Regeringen har derfor besluttet at sikre den danske brødkornsavl til menneskeføde. Dette kan gøres enten ved et fodringsforbud kombineret med en pligt til aflevering af brødkornet til en fast pris eller ved en egentlig påligning af afleveringspligt. Det ser umiddelbart besnærende ud at vælge den første udvej, men jeg er alligevel bange for så løs en ordning. Regeringen må mene, at en afleveringspris på brødkorn af 50 kr. er passende, men man er klar over, at man næste høstår ligesom i år kan komme i den situation, at foderkornspriserne ligger højere, og i så fald er det uundgåeligt, at brødkornet i vidt omfang bliver fodret op. En udvidelse af maksimalprisen til også at gælde alt foderkorn tror jeg heller ikke vil løse vanskelighederne, idet det let vil føre til, at der slet intet korn kommer

frem i den ordinære handel, og det mindre landbrug, der skulle have glæde af maksimalprisen, kan på denne måde komme ud for, at det slet ikke er muligt at købe korn til denne pris.

Hertil kommer, at vi stadig håber på at få import af noget udenlandsk korn, og da importprisen herfor formentlig kommer til at ligge højere end den fastsatte afleveringspris, kan man risikere, at den del af det danske korn, der bliver afleveret til de handlende, i et vist omfang bliver solgt som udenlandsk korn til de for dette gældende priser.

Alt taget i betragtning har jeg fundet det rigtigst at fremskaffe det kvantum korn, der skal bruges til brødforsyningen, nemlig ca. 480 000 t, ved påligning af en afleveringspligt for alle ejendomme over 12 000 kr.s grundværdi. Den i lovforslaget anførte ligningsskala er beregnet at føre til en påligning af 489 000 t, men dette kvantum bliver jo ikke afleveret fuldtud, idet der altid vil være en del ejendomme, der af forskellige grunde må anmelde forbehold i overensstemmelse med forslaget § 2. Når jeg ikke desto mindre har ment det forsvarligt at nøjes med den foreslåede påligning, skyldes det, at vi forhåbentlig bliver i stand til at få indtil 44 000 t hvede købt i henhold til den internationale hvedeoverenskomst.

I forbindelse med den prisstabilisering, der tilstræbes for flæsk, smør, sødmælk og fløde, har man derhos fundet det ret og rimeligt, at der sikres 100 000 t foderkorn til det mindre landbrug til samme pris, ca. 49 kr., som det tvangsafleverede korn formentlig vil koste ved videresalg. I første række skal dette kvantum fremskaffes ved import og om nødvendigt billiggøres ved statstilskud; men i det omfang, der måtte fremkomme foderkorn indenfor de afleveringspligtige beholdninger, skal dette forlods anvendes til det mindre brug, således at dettes forlods andel i importkornet nedsættes tilsvarende. Efter al sandsynlighed vil vi næppe kunne påregne en avl, som giver os et større kvantum end det, der skal bruges til brød og mel, men alt afhænger jo af de vejforhold og høststudbytemuligheder, som vi på nærværende tidspunkt endnu ikke kan kende.

En vis import af såvel rug som hvede